

Poleg podkovstva se učenci podkovske šole uče tudi o ogledovanju živine in mesa.

Kdor želi priti v podkovsko šolo, naj vloži prošnjo za sprejem, in naj ji priloži:

1. izpisek iz krstne knjige (ali krstni list),
2. domovinski list,
3. šolsko spričevalo,
4. učno spričevalo v dokaz, da se je podkovstva učil pri kakem kovaškem mojstru,
5. župnikovo ali županovo spričevalo o poštenem vedenju.

Ubožni prosilci, ki se ne morejo šolati ob svojih stroških, niti ne morejo pričakovati podpore od svojcev, morejo dobiti po 50 gld. podpore pri kmetijski družbi. Prosilec za podporo mora svoji prošnji poleg navedenih prilog priložiti še:

6. ubožni list,
7. potrdilo, da je že dve leti bil za kovaškega pomočnika.

Prošnje za vsprejem v podkovsko šolo naj se do 15. junija l. 1901. pošljejo vodstvu podkovske šole v Ljubljani.

Šola bo trajala do konca decembra l. 1901.

Kdor dobro prestane preskušnjo, more po postavi iz 1873. l. dobiti patent podkovskega mojstra: brez preskušnje pa sedaj nihče ne more postati podkovski mojster.

Nauk v podkovski šoli je brezplačen, učenci morejo skrbeti le za živež in za stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski sobi.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zatorej naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Ivan Murnik,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

časni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. junija t. l., in sicer: 27. junija skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 28. junija pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do dne 15. decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani
dne 2. maja 1901.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

Novice.

— **Osebnosti.** Zapovednik ljubljanske divizije, gosp. Rudolf pl. Chavanne je imenovan podmaršalom. — Topničarski podpolkovnik, gosp. Evgen Franck je imenovan polkovnikom, major domačega pešpolka, gosp. Matevž Prašnikar je imenovan podpolkovnikom. — Carinski oficijal gosp. Eng. Jakhel je imenovan višjim komisarjem finančne straže. — Učitelj „Glasbene Matice“, gosp. Josip Vedral je 24. m. m. naredil v Pragi državni izpit iz glasovirja in petja z odliko v obeh državnih jezikih.

— **Cerkvene vesti.** Stalni pokoj je dovoljen č. gosp. Mihaelu Horvatu, župniku na Čatežu ob Savi. — Č. g. Nikolaj Križaj, župnik na Premu, se je radi bolehnosti odpovedal svoji župniji. — Premeščeni so bili č. gg. Alojzij Rudolf, ekspozit v Begunjah pri Cerknici, kot župni upravitelj na Čatež ob Savi. Frančišek Dimnik s Trebelnega kot ekspozit v Begunje pri Cerknici, Josip Nagode iz Boštanj na Trebelno, Martin Škrjanc iz Zagorja v Jesenice Alojzij Wester iz Selc v Zagorje, Jernej Klinc s Čateža kot župni upravitelj v Javor pod Ljubljano, Frančišek Zega, kaplan na Premu, je nameščen kot župni upravitelj.

— **Promocija.** Na graškem vseučilišču je bil promoviran cand. med. gosp. Ernest Dereani, bivši predsednik društva „Triglav“ doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo!

— **Poročil se je** v Plznu član slovenske opere gosp. Cecil Vašiček z gđ. Franjo Bláhovo. Čestitamo!

— **Dobrodelni bazar** na korist bolnišnici otrok in društvu žensk, ki ga sprožila gospa baronica Heinova, se vrši v deželni palači 15. maja. Odbor je sestavljen takole: Pokroviteljica gospa baronica Heinova. Odbor gospe E. Račičeva, c. kr. svetnika soproga, J. Braunerjeva, c. kr. majorja soproga, baronica Gallova, c. kr. generalmajorja v p. soproga, M. Hribarjeva, mestnega župana soproga, E. Lavričeva, c. kr. podpolkovnikova soproga, baronica Lichtenbergova, N. Lukmannova, tovarnarjeva soproga, E. Luckančeva, c. kr. podpolkovnika soproga, E. Riedlingerva podpolkovnika soproga, grofica Schaffgotscheva, c. kr. dvornega svetnika soproga, E. Schmidova, podpolkovnika soproga, A. Schmidova, c. kr. maj. soproga, V. Šlajmarjeva, dež. prim. soproga, F. Tavčarjeva, drž. poslanca soproga in M. Zupančeva, c. kr. vladnega svetnika soproga. Gospodje: Načelnik: baron Gall, generalmajor v p. J. Luckmann, bankir in predsednik kr. hranilnice, O. Bamberg, tovarnar, A. Janežič, c. kr. finančna komisar, dr. V. Krisper, odvetnik, K. Leskovic, zasebnik, baron Lichtenberg, nam. dež. glavarja, A. Mahr, ravnatelj trgovske šole, dr. F. Papež, odvetnik, E. Pohlreich, major, K. Righetti, c. kr. nadporočnik, H. Wettsch, slikar, dr. M. Zarnik, mag. konc. pr., F. Zimburg pl. Reinerz, polkovnik in baron Zojs, veleposestnik. Odboru je došlo že nad 200 daril v ta dobrodelni namen. Nj. v. nadvojvoda Evgen je poslal krasno in dragoceno nakitno omarico s kovinskimi vložki (empezzansko delo.) Denarni darovi naj se blagovolijo poslati gosp. K. Leskovicu, zasebniku.

— **Gostilničarska zadruga v Ljubljani** namerava ustanoviti svojo bolniško blagajno, kar je vse hvale vredno.

— **Notranjske mlekarske zadruge** nameravajo ustanoviti svojo centralo in sicer bo ta ali v Logatcu ali v Postojni.

— **Prešernove poezije v nemškem prevodu** se že tiskajo ter izidejo bržčas še pred Binkošti. Uredil jih je gosp. dr. Fran Vidic, urednik državnega zakonika na Dunaju. Prevoje pa je poleg urednika oskrbelo nekaj drugih slovenskih in nemških poetov.

— **Porotno zasedanje** se začne v Novem Mestu in v Gorici dne 20. maja.

— **Praznovanje 1. maja** je bilo v Ljubljani prav neznatno, kakor letos sploh v Avstriji.

— **Celjske državnozborske volitve pred državnim sodiščem.** Te dni je državno sodišče razsodilo o slovenskih pritožbah zastran sestave volilnih imenikov za zadnjo državno-zborsko volitev v celjski mestni skupini. O jedni pritožbi je državno sodišče odredilo nove poizvedbe, druge pritožbe pa je odbilo kot neutemeljene.

— **Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem** bo imelo v četrtek, dne 9. maja v Celovcu svoj občni zbor. Želeli je, da se pri tej priliki napravi tabula rasa, in da se politično delovanje koroških Slovencev postavi zopet na strogo narodno stališče, s katere so potisnili škofovi agentje Podgorc, Rozman e Compagnia bella.

— **Je-li res?** „Edinost“ poroča: Neki magistratni komisar je bil prišel na stanovanje nekega finančnega višjega stražnika pregledal, je-li ta poslednjo polo za ljudsko štetje izpolnil tako, kakor zahteva zakon. Glede občevalnega jezika je bilo na poli, izpolnjenem po omenjenem finančnem stražniku naznačeno, da isti in njega družina govore slovenski. — Magistratni uradnik pa je rekel: Sedaj je prišlo povelje od višje oblasti, da je vse c. kr. uslužbenec vpisati za Nemce.

— **»Narodna zveza«** se snuje v Kopršćini v Istri. Ta zveza bo središče ondotne narodne in gospodarske organizacije.

— **Deželni zbor istrski** se letos baje zopet skliče v Poreč, in je toraj končano njegovo potovanje zdaj v Pulj, zdaj v Koper. Istrski Slovani smatrajo to kot novo koncesijo Italijanom in nov poraz Slovanov, češ, da je bil deželni zbor preložen iz Poreča iz ozirov na osebno varnost slovanskih poslancev za katero pa je bilo v Kopru in v Pulju prav tako slabo preskrbljeno, kakor v Poreču.

— **Goriški deželni zbor** predlagal bo deželnemu zboru goriškemu v prihodnjem zasedanju, naj sklene ustanoviti deželni tehnični urad, kateri je postal potreben vsled posledic cestnega zakona iz leta 1894.

— **»Narodni dom«** v Trstu. Hiša št. 2 na trgu Caserma v Trstu, v kateri se nahaja tiskarna Dolenc, je prešla v last „Tržaške posojilnice in hranilnice“, ki jo je kupila za 320.000 kron, in sicer v namen, da se jo čim prej poruši — hiša je le enonadstropna in stara — ter na istem mestu sezida novo štirinadstropno poslopje, v katerem bode prostora za urade, posojilnice, za veliko dvorano, za televadnico in slovenska društva sploh, nadalje za tiskarno, in eventuelno za kavarno in restavracijo. Prostor, ki meri 412 □ sežnjev, se nahaja v najcentralnejši legi mesta. Ta prostor je bil tržaškim Slovanom vedno na srcu, ter si je tržaška posojilnica pridobila nevenljivo zaslugo za razvoj Slovanstva v Trstu s tem, da se je odločila zanj. Pridobitev lastnega doma je vsekako velevažen korak v trdem boju za osamosvojenje slovenstva v Trstu. Pod lastno streho se bo vse narodno življenje v Trstu mogočno razvilo, kajti le iz naravnega središča se zamore širiti vse oživljajoči duh. Pozdravljamo korak „Tržaške posojilnice“ z največjo radostjo, zavedajoč se, da se z zagotovitvijo slovenskega „Narodnega doma“ začne novo razdobje v zgodovini tržaških Slovencev.

— **Umrli.** Umrli je v uršulinskem samostanu v Ljubljani dne 1. maja č. M. Ksaverija Pleničar, rojena l. 1838. V samostanu je preživela 36 let. — Umrli je v Krškem bivši odvetniški koncipijent gosp. Matej Šusteršič. N. v m. p.!

— **Ljubavna tragedija.** V torek je prišel sedlarski pomočnik Pavel Vizjan, stanujoč v Spodnji Šiški št. 67, v Urbasovo hišo v Komenskega ulicah št. 16 v Ljubljani in je tam v kuhinji napadel z nožem svojo bivšo ljubo, 22 let staro kuharico Terezijo Koščakovo iz Šmarjete na Dolenjskem. Prizadejal jej je štiri smrtnonevarne rane v hrbeit, v trebuh

in v vrat. Pavel Vizjan, sin Antona Vizjana, posestnika v Spodnji Šiški, rojen l. 1866. in je sedlar. Seznanil se je bil s Terezo Koščakovo, ko je ta lansko leto služila pri njegovem očetu. Mlado, dekle je Pavla Vizjana kmalu vlovilo v svoje zanjke, in razvilo se je med njima ljubavno razmerje, ki pa je trajalo le toliko časa, dokler je bila Terezija Koščak pri Vizjanu. Pred kakimi tremi meseci je Terezija Koščak morala zapustiti službo v Spodnji Šiški in preselila se je v mesto. Z izstopom iz službe pri Vizjanu se je ohladila njena ljubezen do Pavla Vizjana, in ta revež je trpel vsled ljubosumnosti hude muke. Obiskoval je večkrat Terezijo Koščakovo, in jo nagovarjal, naj bode še njemu prijazna in celo denar jej je ponujal, pa vse to ni nič pomagalo. V zadnjem tednu je poskusil Pavel Vizjan še enkrat se približati in jej je pisal, da bi mu dala rendez-vous. Dovolila mu je res sestanek, ali prišla ni sama, marveč je imela seboj nekega mladega spremeljevalca. Pavel Vizjan ni govoril ž njo, pač pa je parček zasledoval na Rožnik, kjer pa mu je izginil izpred oči. Vsled jeze se je napil, in to mu je zmešalo glavo, da je šel k Urbasovim in tamkaj napadel Terezijo Koščakovo. Le-ta je bila prišla ravno s trga domov, ko stopi k njej v kuhinjo Pavel Vizjan in jo, izročivši jej neko pismo, sune z odprtim nožem v vrat. Koščak je zavpila in je hotela bežati najpopred v stanovanje svoje gospodinje, ker pa so bila vrata zaklenjena, je bežala v svojo sobo. Pavel Vizjan je tekel za njo in jo je med begom z nožem sunil dvakrat v hrbet in potem v sobi še enkrat v trebuh, da se je zgrudila na tla. Vizjan je hotel po storjenem činu pobegniti, toda na stopnicah sta ga prišla hlapec Franc Fister in ujetniški paznik Ivan Koder, ki sta na dvorišču slišala vpitje in na isto tekla v hišo. Pavel Vizjan je imel še vse krvave roke, ko sta ga navedenca ustavila in odgnala nazaj v drugo nadstropje, kjer je v sobi za posle ležala na tleh v krvi kuharica in rohnela. Tudi v kuhinji in na hodniku je bilo mnogo krvi. Poslali so takoj po zdravnika in po policijo. Došli redar je Pavla Vizjana uklenil in odgnal v zapor. Nož, s katerim je izvršil zločin, so našli še ves krvav pri njem v žepu. Vizjana je policija izročila sodniji. Mladi mož je bržčas umobolen.

— **Grozen zločin** se je zgodil v Majšpergu pri Ptuj. Nekako pred dvema letoma čitali smo v „Slovenskem Gospodarju“ inserat; „Izgubila se je 12letna deklica iz Majšperga itd.“. Sedaj pa se je dognalo, da se deklica ni izgubila. Nekje blizu Maribora so našli mrtvo truplo neke deklice, zato so poklicali tudi očeta v Majšpergu „izgubljene“ deklice, ki je potrdil, da je to njegov otrok; toda oglasila se je tudi prava otrokova mati in dokazala s tem, da je deklica imela zakrpano krilo z jednako tkanino, iz kakoršne je materina obleku, da je to res njena hči. Stvar je postala sumljiva, zato so začeli pri stariših „izgubljene“ deklice, ki sta viničarja v Majšpergu, preiskavati, in našlo se je, da sta oče in mati lastno 12letno deklico zadavila, jo na kose razsekala in razrezala, ter v peči sežgala. Zverinska roditelja sta že pod ključem. Oče je žandermariji svoj zločin priznal, mati pa je še tajila.

— **Poljsko gledališče v Čikagu.** Znana poljska tragedinja pl. Modrzejewska hoče v Čikagu ustanoviti stalno poljsko gledališče. V Čikagu je 100.000 Poljakov, med temi mnogo bogatašev. Ondi izhaja tudi menda šest poljskih listov.

— **Sebičen starček,** ki šteje 92 let, živi v Švici. On opravlja vsa dela, je močan in zdrav in jako energičen, ker niti svojemu 60letnemu sinu ne pusti kaditi, iz edinega vzroka, ker se boji, da bi njemu samemu ne zmanjkalo duhana, brez katerega sam živeti ne more. Ta nenavadna čilost in sebičnost, zanimala je visoke gospode onlotnega mesta, da so mu poslali krasno izdelano pipo, mnogo duhana in še 30 kron, da kadar porabi to, si lahko kupi družega. Starček je odslej po dnevi in po noči sanjaril o visokih gospodih, o velikih žakljih duhana in o kronah zanj. Posebno se je veselil

in se še veseli na napovedani obisk direktorja dr. Chemma, kateri mu je sporočil, da ga obišče, kadar bode praznoval svojo 100letnico. Starček že računa na to, koliko duhana mu tedaj pošljejo gospodje. Ali pri tem, kaj misli na svojega sina, o tem ne vemo.

— **Najdena dragocena slika.** Slavna slika Tomaža Gainsborogha, kazoča vojvodinjo Elizabeto Devonshire, je bila l. 1876 na razstavi slik v Londonu izrezana iz okvirja in ukradena. Slika je bila kupljena za 10 605 funtov šterlingov na javni dražbi. Londonska policija je iskala ukradeno sliko neprestano in šele letos je izvedela, da je v Ameriki. Nato je stopila v dotiko z američanskim detektivnim birojem, ki je stopilo v zvezo z „zastopnikom“ tatov. Pogajanja so se izvršila tako, da ostanejo imena tatov tajna, ter da dobe za sliko 5000 funtov šterlingov, zastopnik tatov pa je dobil za posredovanje 2000 funtov šterlingov. Te svote so se plačale, nato šele so dali tatovi sliko nazaj. Imeli so jo skrito v kovčegu, ki je bil narejen z dvema dnoma. Portret je veljal torej 17 605 funtov šterlingov in vrhu tega še plačo, katero sta dobili londonska in američanska policija! Vse skupaj je torej stalo okoli 400.000 kron.

— **Potujoča vas.** Koncem preteklega meseca se je začela vsa vas Vaglio (v Modeni na Laškem) pomikati s cerkvijo, njivami in travniki proti srugi reke Scoltena. Premikanje vrši se počasi — 20 centimetrov na uro, 4 do 5 metrov na dan — pa je že povzročilo porušenje vseh poslopij in nastalo je novo jezero, ki meri 2 km² in še od ure do ure narašča.

— Vas Vaglio leži v Etruskem Apeninu 800 m visoko nad morjem v sredi gorovja, nad čegar vznožju teče mimo Scoltena, ki se zliva v reko Panaro. V vasi biva 900 stanovnikov, ki se živijo od živinoreje, vinoreje in svilopreje. Isti dan popoldan je župnik, čigar hiša stoji na najvišjem kraju vasi, s strahom zapazil, da se župnišče premika ter navzdol proti dolini leze. Dal je biti plat zvona. Ljudje so prišli naglo k cerkvi. Ni bilo dvomiti: cerkev, župnišče in nadarbinsko zemljišče, obrežje 700 m dolgo in 400 m široko, pomikalo se je polagoma navzdol. Ni bilo moči ustaviti tega gibanja. Kazalo ni torej družega, kakor iz cerkve in sosednih hiš vse premakljivo blago iznositi ter je spraviti v varno zavetje. Do polnoči spravili so iz cerkve slike, orglje, klopi, spovednice, še celo dragocena kamenja iz oltarjev ter jih spravili v bližnje razvaline srednjeveškega gradu, kajti tega temeljni zid je bil na skalo zidan in se ni bilo bati, da bi se sesedel in umaknil. Po teh razvalinah so tudi pospravili hišno orodje župnikovo in sosednjih kmetov. Le 4 zvonov si niso upali potegniti iz zvonika, kajti ta se je nagnil in videti je bilo, da se bode razsul. Drugi dan nato se je začela tudi nižje zvonika lečeča vas pomikati proti dolini. Pomikajoče obrežje je merilo na daljavo 1700 m, na širjavo pa 8 m. Na večer istega dne je nesreča do vrhunca prikipela. Pod pritiskom prstnega plaza nastalo je valovito vspenjanje obrežja, prstene plasti so se druga drugo stiskale ter so porušile in podsule drevesa in hiše. Prebivalci vasi zamogli so od vsega svojega imetja rešiti le orodje in živino. — V noči na soboto dvignila se je struga reke Scoltena za 6 metrov. Voda reke je zastajala, in kmalu je nastalo pravcato jezero. Poslednje dni se je struga po pritisku gibajočih se zemeljskih plasti zopet za 4 m dvignila, in novo tvorjeno jezero se je razširilo. V nedeljo zjutraj nudil se je stanovnikom vasi Vaglio in številnim okoličanom, ki so skup privreli, najstrašnejši prizor vseh dni. Kakor da bi pokopališče dvignila silna podzemeljska moč, vzbočilo se je za 8 metrov visoko. Potem so se tvorile v tem zemeljskem oboku proge in razpoke. Mnogi grobi so se odprli, okostja in na pol trohnela trupla so se prikazala. Kmalu potem se je cerkev podrla. Razvaline pokrile so večino pokopališča in več ni bilo videti odprtih grobov. Ob enem je začelo snežiti. 24 ur je snežilo in sneg je tvoril takorekoč belo mrtvaško odejo čez

nesrečno opustošeno vas. Naslednje dni se je še vedno zemeljska lavina nižje pomikala. Za njo ni več videti sledu od nekdanjih hiš, vrtov, gozdvov in cesti. Vse je razdejano. Hud naliv je še shujšal položaj. Kako žalostne velikonočne praznike so imeli pač ti ubogi ljudje!

— **Kako ohraniti mleko.** Pri manjših kmetijah je pač potrebno, da gospodinja ohrani mleko, kar nadalje mogoče sladko. Skušeno sredstvo v ta namen je sledeče: Koj pomolženo mleko treba skuhati na ta način, da stoji posoda z mlekom v vreli vodi (ne mleko na ognju samo kuhati) in se kuha tako dve uri. Potem se postavi mleko na hlad, in tako ostane frišno in sladko celih osem dni in več kakor pomolženo. Razgrevanje mleka tem načinom zamori vse škodljive bacile v mleku iz njega oglenčevo kislino, kar vse povzroča drugače, da se mleko hitro skisa in pokvari.

— **1560 ljudij zaprtih.** Iz Odese poročajo, da so ondi pred velikonočnimi ruskimi prazniki zaprli 1560 oseb, ker so se bali velikih izgrediv.

— **Zakonska žaloigra.** Peterbursko okrajno sodišče je imelo opraviti te dni z upokojenim stotnikom Julijanom Heckerjem, ker je lani ustrelil zdravnika Hermana Dornberga v njegovem stanovanju. Hecker je imel namreč okoli 20 let mlajšo ženo ter je živel z njo srečno že tri leta. Ker pa je bila potratna, si je vzela za ljubimca bogatega zdravnika Dornberga. Stotnik pa je ženi kmalu prepovedal občeovati z zdravnikom ter se celo izselil na deželo, kjer je dobil službo pri železnici. Nakrat pa se je žena izmislila, da pojde na vseučilišče v Peterburg. Tam je zopet začela razmerje z zdravnikom. Stotnik se je hotel ločiti od svoje žene ter je zahteval, naj jo živi zdravnik. Ker zdravnik o tem ni hotel nič slišati, ga je stotnik ustrelil. Stotnik je bil obsojen na 3letno prisilno vojaško službo.

— **Srečna občina.** Občina Jüchsen v Sachsen Meiningu je tako bogata, da ne pobira več občinskih davkov. Dohodki občinskih gozdvov znašajo na leto 60.000 mark, od katerih ostane čez 10.000 mark. Vsak občan dobiva iz teh gozdvov les za stavbe in za kurjavo. Tako ima vsak revež svojo hišico.

— **Srečna Nemčija.** Nekemu listu, ki izhaja v Kolinu nad Reno, piše neki ljudski učitelj: Jeden mojih učencev je umrl te dni, ko se je v šoli to zvedelo, vprašal sem mimogrede učence: Kedo izmed vas bi hotel iti v nebesa, kjer je sedaj umrl K.? Več rok se je dvignilo na to vprašanje, in med njimi mali dečko, ki je že nekaj časa bil videti slaboten. „Zakaj bi ti hotel iti v nebesa?“ vprašam malega dečka. „Zato, ker vem, da ondi gori ne bi bil nikdar lačen, kakor moram biti vedno na zemlji“. Ta nedolžni odgovor dovolj osvetljuje socialne razmere v tako prevzetni in poveljevalni Nemčiji.

— **Mesto v mestu.** V Berlinu se nahaja hiša nekega posestnika, katera se po pravici lahko imenuje sama za mesto in tako jo tudi nazivlje narod mesto „Maier-hof“, kakor se imenuje njen lastnik. V hiši ni nič manj kakor 3000 prebivalcev in ima šest velikih dvorišč. Zastopani so v tem 3000 številu vsi srednji stanovi od vsakovrstnih trgovcev in uradnikov do navadnih nižjih obrtnikov. Prijetno imajo, ker imajo vse kar potrebujejo „kar doma“.

— **Turški sultan med potresom.** Ko je pred nedavnim časom dajal svoje avdijence turški sultan, se je nenkrat čul grom in potres. Dvorana, ki je bila napolnjena z odličnjaki in velikaši turškimi, stresla se je jako in strah, ki je zavladal med občinstvom, bil je nepopisen. Da se ni dogodila kaka nesreča, pripisovati je le odločnosti hladnokrvnosti sultanovi. Na prvi hip mislilo je vse, da se je zgodil kak atentat, ker zibali so se stebri dvorane, od stropa letelo je kamenje in omet, vsa gospoda hitela je k vratom, da se reši. Nekoliko dvorjanikov skočilo je k sultanu, da ga spremijo iz

dvorane, toda sultan je vstal pač s svojega prestola, ter hotel oditi, toda takoj se je premislil, vsedel se zopet, ter dal ukaz, da zaigra godba, in navzočemu duhovniku pa je zaukazal izmoliti na glas kratko molitev, na kar so se tudi navzoči pomirili, in avdijenca se je nadaljevala.

— **Duhovnik, ki vrši svoj poklic v petih državah.** Jako zanimiv slučaj pripovedujejo nemški listi: Duhovnik v saksonski vasi Niebra ob enem pridiguje vernim v vasi Hilbersdorf, katero prebivalstvo spada deloma pod vojvodino altenbuško deloma pod kneževino Renos. Dalje hodi opravljat službo v dve drugi vasi v kneževini Reuss; potem pridiguje v vajmorski vasi Russdorf in oskrbuje vikarjat v meiningski vasi Moren. Tako deluje ta duhovnik v peterih nemških državah. Je pač pomanjkanje duhovščine ondi!

— **Kronanje kralja Edvarda VII.** Kronanje kralja Edvarda VII. se vrši 20. julija t. l. Pri teh svečanostih bo zastopal našega cesarja nadvojvoda Fran Ferdinand.

— **Različne lastnosti.** Šaljivec, ki je imel voljo in priliko opazovati dobre in slabe lastnosti, ki jih ima vsakdo, našteva v nekem listu nekatere tistih, katere razločujejo moške od ženskih. In tako pravi: 1. Mož ne bode nikdar zabijal žeblija v steno, brez da bi si poiskal kladivo, katero potrebuje, ženi pa služi v ta namen tudi kamen, ali kar jej pride ravno v roke. 2. Mož ne bode odpiral zapečatenih buteljke brez za to pripravljenega svedra, žena pa ga izlušči z nožem, škarijami, če ne gre, porine zamašek v steklenico, ker nji je edino do tega, da dobi, kar je notri. 3. Mož rabi britev edino za briti se, žena pa reže svinčnike ali kurja očesa z njo, ne meneč se za to, da se mož jezi potem, ako najde svoje orodje vse skrhamo in obrabljeno. 4. Mož, ko je napisal pismo, odda ga brez, da bi kaj dalje mislil, žena pa ga obrača na desno in levo, predno ga vrže v nabiralnik. Žena, ako se jej pokvari kak drag spomin, hrani ostanke še dolgo in zvesto, mož pa navadno brez premisleka vrže preč, kar po njegovem mnenju ni več za rabo. 5. Kadar žena čita kako knjigo, pogleda navadno najprvo na zadnje strani, iste za to, da vé za konec prej, nego za začetek, mož pa jo čita pazno od začetka do konca. 6. Pismo, katerega piše mož, konča s podpisom še vedno kak dostavek.

— **Japonska miš.** Na Japonskem se nahaja jako čudna vrsta miši. Ta miš je bela in črnopegasta, ki se med hojo s silovito hitrostjo suče in pleše, pri tem pa v jednomer dviga glavo in voha po zraku. Vzrok temu je, ker razraščeni ušesni organ, vsled česar se ne more orijentirati o položaju, zato se kakor zmotena vrti okoli sebe in tako beži dalje jednako kakor človek, ki je bolan na ušesnem organizmu.

— **Kako pregnati zobobol.** V neki vasi v južni Kaliforniji zdravijo na čuden način zobobol. O tem pripoveduje nek novojški advokat mično dogodbico, ki se je njemu pripetila. — „Imel sem“, pripoveduje „opravilo v zadevi neke dedščine, in to me je napotilo v dotično vas. Že prvo jutro mojega bivanja sem imel nesrečo. Iz spanja me namreč zbudi strašen zobobol. Planem po konci in dirjam po vasi, da mi kdo pove za kakega zobozdravnika, a zamam: takoga čudotvornika ti ubogi vaščani niso imeli. V svojem obupu planem v neko prodajalno in zahtevam, da mi dajo kaj proti zobobolu in naj stane kolikor hoče. Prodajalničar zmigne z ramami, da ima pač to in ono, kar sem zahteval, toda od tega zobobol ne bode odnehal. Ponujal sem mu 5 dolarjev, ako me reši zobobola. Na to mi veli, naj grem ž njim na dvorišče, blapcu pa zaukaže, naj prinese kladivce in žeblije. Prestrašen hočem kar zbežati, a mož me potolaži ter pravi: „Ne bojte se, niti ne dotaknem se Vas s kladivom ali žeblijem“. Nato se približa debelemu kolu, v katerem je bilo zabitih gotovo že kakih tisoč žeblijev in zapiše na kol s kredo črke A C H E (bol). Vse to se mi je zdelo zelo čudno, a mož mi veli, da naj ga ojestro gledam in nič drugega ne mislim. Na to jame zabijati

žeblije jednega poleg drugega v kol tako dolgo, da je bila črka „A“ popolnoma pokrita z žebliji. Smejoč se ozre proti meni, ki sem ga hudo gledal, kaj najbolj je bilo mogoče, pa praša, če mi kaj odleglo. „Vraga mi je odleglo!“ odvrnem jezo (v resnici pa mi je bilo nekoliko bolje). Nato je mož dalje zabijal in jaz sem ga hudo gledal in nič drugega mislil. Ko sta bili z žebliji zakriti črki „C“ in „H“, čutil sem, da zobobol čudovito odnehuje, ter da sem nanj skoro popolnoma pozabil. Čudotvornik pa je zabijal še dalje, dokler ni bila pokrita zadnja črka „E“. A precej časa pred zadnjim žeblijem nisem čutil nobene bolečine več ter sem moral to priznati pol začuden, pol osramoten čudotvorniku. Originalen zobozdravnik mi je nato dejal, da na ta način že dolgo let zdravi zobobol. — Naj si bode že temu kakor hoče, faktum pa je, in to je znano, da je zobobol izmed vseh bolezni in bolečin najpristopnejši zdravljenju po „pozabljenju“ t. j. po vztrajnem prenosu pozornosti od bolečine na kaj drugega, kar je sicer že znano, le da ljudje ne uporabljajo tega „sredstva“ tako kakor bi bilo dobro. Originalen in posnemanja vreden je le način, kako je zdravil zobobol kalifornski zobozdravnik.

Loterijske srečke

V Brnu dne 1. maja t. l.: 39, 60, 18, 61, 27.

Na Dunaji dne 27. aprila t. l.: 89, 85, 25, 41, 76.

V Gradci dne 27. aprila t. l.: 11, 20, 4, 42, 65.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 3. maja 1901. Pšenica K 8.30 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 6.80 h, ajda 6.30 h, proso K 7.— h, turščica K 6.40 h, do K 6.60 h, fižol K 9.— h Vse cene veljajo za 50 kilogramov.



100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (7—10)